Aflevering 129

Schots en scheef

De bevrijding van Nederweert in de herfst van 1944 ging gepaard met veel slachtoffers en vernietiging. Maar er waren ook leuke en kolderieke momenten. De vaak getraumatiseerde militairen zochten ontspanning en ook de inwoners hadden behoefte aan een uitlaatklep na vier jaren van bezetting en repressie. Fons Vossen uit Boeket tekende in zijn dagboek een paar mooie anecdotes op.

De bevrijders van Boeket waren de 'tanksoldaten' van het Britse 122e Regiment van de Royal Scots Greys. In het ingangsportaal van de kerktoren was een communicatiepost ingericht. Een Brit achter het seintoestel was nogal grofgebekt en bezigde elke drie woorden het stopwoordje *fockin'* (Engels dialect voor *fucking*, dat niet veel beter klinkt). Bijna niemand in het dorp beheerste de Engelse taal. Sommigen die de telegrafist hoorden fulmineren, meenden dat het een of ander Brits militair codewoord was. Een Nederweerter jongen dacht echter dat het gewoon goeiemorgen betekende. Elke ochtend liep hij langs de kampementen van de soldaten in Boeket. Hij stak overal zijn hand omhoog en wenste hen goeiemorgen met een vriendelijk *fockin' chaps, fockin'!*
Een van die militairen, Linsley, werd met ernstige brandwonden verpleegd in de boerderij *'Joeëste'* aan de Heijsterstraat. Hij moest een paar dagen rust houden in een leunstoel naast het fornuis in de keuken. De soldaat sprak in plat Schots tegen zijn gastvrouw en de Vossen's praatten in plat Nederweerts terug. Dat ging verrassend goed. Toen Linsey opmerkte in zijn Schotse dialect *the stove is oot*, wist moeder Vossen meteen: *de stoof ès oet!* Even later ontplofte vlak voor het huis een Duitse granaat, en dochter Nel deed de deur open. Moeder riep: *Nel, neet kieke!* En Linsley steunde haar door te zeggen: *Nell, stop keekin'*. Zo gemakkelijk kon het zijn.

De soldaten die waren ingekwartierd bij Jonkers in de boerderij *'Roeëbers'* aan de Bosserstraat, schreven temidden van de beschietingen brieven naar het Britse thuisfront. Als afzender schreven zij op de envelloppe slechts: 'Roberts House, Nederweert, Holland'. Of de retourbrieven ooit goed aankwamen is niet bekend. Bovendien waren de militairen toen alweer lang vertrokken richting Arnhem en Nijmegen. Op woensdag 27 september 1944 hielden de Royal Scots Greys een voetbalwedstrijd tegen de boerenzonen van 'De Hook' in Boeket. De Britten werden aangevoerd door sergeant-majoor Mike, die van Boeket door Antoon Vossen, een broer van Fons. De Nederweertenaren hadden geen voetbalschoenen en speelden op hun boerenklompen. Antoon had wel ooit kistjes gehad maar was die tijdens de mobilisatie kwijtgeraakt. Het veld was provisorisch ingericht en lag schots en scheef. De wedstrijd verliep met nogal wat hindernissen. Op sommige momenten vloog er niet alleen een bal maar ook een klomp door de lucht. De match eindigde onbeslist en werd afgesloten met een soort picknick waarin de voetballers en toeschouwers samen een grote hoeveelheid eieren oppeuzelden. Het was een hoogtepuntje in een week die verder alleen maar tragische momenten van gesneuvelden en gewonden kende.

Britse engineers bezig met de aanleg van een noodbrug over de Zuid-Willemsvaart ten zuiden van Brug 15. Foto: collectie SGN.

Alfons Bruekers